

Kärsivällisyys & Pitkämielisyys

Patience & Longsuffering

May 15, 2021, by Simon Desjardins

Elämä on luonteeltaan melko paljastavaa. Sen jatkuva virtaus testaa meitä toistuvasti valmistelustamme huolimatta. Valmiina tai ei, sen vaatimukset kyntävät syvälle persoonallisuuteemme harvoin odotetulla nopeudella, vaatien reaktioita, joita joskus ei voi lykätä.

Niinpä elämän koulu on yhä uudelleen onnistunut riisumaan naamion todelliselta minältämme paljastamalla muun muassa hyveellisyyden tai sen jonkinasteisen puuttumisen. Kaikesta tästä ja muusta meidän, ihmisten, tulisi olla kiitollisia Jumalalle ja sitäkin enemmän, jos kuulumme uskon talouteen.

Terveellinen paljastus

Edellä mainittu paljastuminen on aina seurausta. Riippuen sydämen tilasta se joko kehottaa parantamaan, tai turruttaa omantunnon.

Mitä olemme tehneet seurauksena? Huusimmeko Jumalan puoleen pyytäen armoa ja apua, vai lakaisimmeko sen pois sillä verukkeella, ettemme ole sen huonompia kuin muutkaan muuttaen heidän epäonnistumisensa tyynyksi, jonka päällä voimme lepuuttaa omatuntoamme?

Tässä suppeassa postissa määrittelen lyhyesti eron kärsivällisyyden ja pitkämielisyyden välillä, sillä molemmat hyveet ovat luontaisia Kristuksen elämälle ja näin ollen myös kristilliselle elämälle. Relevantti kysymys kuuluu: Onko tämä elämä ilmennyt meidän lihassamme? Tiedämme varmuudella, että se oli ilmeinen apostoli Paavalin lihassa. Tässä hänen sanansa:

Me kuljemme, aina kantaen Jeesuksen kuolemaa ruumiissamme, että Jeesuksen elämäkin tulisi meidän ruumiissamme näkyviin. Sillä me, jotka elämme, olemme alati

annetut kuolemaan Jeesuksen tähden, että Jeesuksen elämäkin tulisi kuolevaisessa lihassamme näkyviin. (2.Kor. 4:10,11).

Itseasiassa nämä sanat määrittelevät, mikä kristitty on, eli henkilö, jonka kautta Kristuksen elämä ilmenee hänen kuolevaisessa lihassaan. Tästä seuraa, että kristillinen elämä on aina havaittavissa, ellei lihallisuus sitä varjosta.

Toivomme perustus

Kristillinen elämä on kokonaisuudessaan ylhäältä tulevaa lahja ja sellaisena sitä ylläpidetään ylimaallisen voiman kautta. Luemme esim. Kolossalaiskirjeestä:

“...ja hänen kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella voimalla vahvistettuina olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä, ilolla” (Kol. 1:11).

Ilman tätä jumalallista vahvistusta ei olisi toivoa menestymisestä. Se olisi turhautumista turhautumisen päälle ja tappiota tappion päälle. Onneksi se ei kuitenkaan ole niin, sillä Jumala ei ole lähtenyt lomalle. Hän on läsnä ja valmis ylläpitämään niitä, jotka luottavat Häneen. Näin ollen kristinusko on - ja tulee aina olemaan - Jumalan vaikutukseen perustuva.

“Sitä varten minä vaivaa näenkin, taistellen hänen vaikutuksensa mukaan, joka minussa voimallisesti vaikuttaa” (Col. 1:29).

Niinpä tärkeät kysymykset ovatkin: Ponnistelemmeko Hänen vaikutuksensa mukaan vai omien parhaiden kykyjemme mukaisesti? Toimiiko Hänen työnsä meissä voimakkaasti kuten apostolien elämässä? Vaikuttaako Hänen vaikutuksensa meissä voimallisesti, kuten se vaikutti apostolien elämässä? Yksi asia on varma: meitä voidaan *vahvistaa hänen kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella voimalla olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä, ilolla” (Kol. 1:11).*

Mitä on kärsivällisyys?

Kärsivällisyys tarkoittaa itsensä ehdotonta hallitsemista odottaessaan. Se voi olla lupauksen tai bussin odottamista, tai kenties nimityksen tai sateen loppumisen. Mitä olkoonkaan, niin kärsivällisellä henkilöllä on kyky odottaa hämmentymättä tai ahdistumatta. Siksi kärsivällisyys merkitsee asennetta, joka ihmisellä on suhteessa tuleviin tapahtumiin. Kreikan sana, jota käytetään kuvaamaan tätä kykyä, on *hypomonē*.

Mitä on pitkämielisyys?

Toisin kuin kärsivällisyys, pitkämielisyys ei liity tuleviin tapahtumiin. Ennemmin se on yhteydessä nykyiseen. Se voidaan määritellä kyvyksi välttää tilanne, joka yleensä liittyy johonkin ihmiseen.

Pohjimmiltaan se käsittelee muiden kielteisiä toimia ja asenteita. Voisimme sanoa: Se on vaikeiden tilanteiden tai ongelmallisten henkilöiden kärsimistä turhautumatta tai ärtymättä.

Esimerkiksi kun jokin tai joku - yleensä - käy hermoillemme ja saa meidät pois lempeyden polulta, niin pitkämielinen rakkaus – joka on ystävällinen - ja johon Paavali viittaa Jakeessa 1.Kor. 13:4, saa meidät pysymään hyvántahtoisina.

Tätä kykyä kuvaileva kreikan sana on *makrothymia*. Se ei ole sama kuin hypomonē, koska se koskee nykyisyyttä ja *makrothymia* tulevaisuutta. Siksi voimme sanoa: Kärsivällisyys on kyky odottaa jotakin poissaolevaa, kun taas pitkämielisyys on kyky kärsiä jotakin läsnäolevaa.

Kaksi konseptia

Nämä kaksi ajatusta heijastuvat selvästi toisessa Pietarinkirjeessä:

Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, niinkuin muutamat pitävät sitä viivyttelämisenä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen” (2.Piet. 3:9).

Lupauksen odottaminen rauhallisesti liittyy kärsivällisyyteen, mutta muiden tekojen ja asenteiden kestäminen liittyy pitkämielisyyteen. Monilla kielillä sanaa kärsivällisyys käytetään usein ilmaisemaan molempia käsitteitä, jolloin konteksti määrittelee merkityksen; mutta kreikankielessä sana *hypomonē* ilmaisee yhden käsitteen - toinen ilmaistaan sanalla *makrothymia*.

Johtopäätös

Ennenkuin lopetamme, niin ajatelkaamme, että pitkämielisyys on erottamaton osa Hengen hedelmää (Gal. 5:22). Tämä on yksi syy siihen, että meitä ei ole vielä tuhottu, sillä Jumala on täynnä hyvyyttä, kärsivällisyyttä ja pitkämielisyyttä (Room. 2: 4). Sen lisäksi Hän haluaa vahvistaa meitä kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella voimalla olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä ilolla (Kol. 1:11). Tämä on todellakin aivan ihanaa ja iloitsemisen aihe.